

det offentlige, hvor man finder ud af, hvor opgaverne ligger bedst, vil medføre, at om ikke denne gang, så næste gang forslaget bliver fremsat, vil man vedtage det, for sådan vil udviklingen være.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det Radikale Venstre har principielt ikke noget imod udlicitering, men i denne sag er der visse ting, som gør det umuligt.

Den væsentligste faktor, som spiller ind, er lønpresset. Hvis offentligt ansatte sygeplejersker får tilbud om private job med bedre løn osv., er det klart, at mange vil benytte sig af det, og specielt set i lyset af, at der er mangel på sygeplejersker i dag, fordi der er uddannet for få, vil en gennemførelse af forslaget lægge ekstra pres på amternes og kommunernes økonomi.

Konkurrence om arbejdskraften mellem det private og det offentlige i en situation, hvor der er arbejdskraftmangel, vil give lønpres, så selv om Det Radikale Venstre godt kan se fordele, både ved at ophæve monopoler og ved at ophæve det overordnede ansvar for producentrollen, er det ikke tiden at fremme dette lovforslag.

På grund af arbejdskraftmangel på området burde der faktisk ikke være nogen her i Tinget, der i dag kunne støtte forslaget, medmindre man er ligeglad med stigningen i de offentlige udgifter. Det er nemlig et faktum, at lønstigninger i den private sektor på et givet område har en direkte afsmittende virkning på lønniveauet i det offentlige. Det er en regel uden undtagelser, og det burde både forslagsstillerne og kommunerne tage til efterretning og efterleve, indtil situationen har ændret sig.

Jeg kan sammenligne med situationen inden for byggesektoren. Her udskydes der ofte, også fra Folketingets side, offentlige investeringer for at modvirke flaskehalse og lønpres. Jeg synes, det illustrerer sandheden i det, jeg siger, og jeg synes faktisk, det er et tilstrækkeligt argument for – og det burde det være for alle – at vi ikke går videre med dette lovforslag. Vi er nødt til at vente på, at udbud og efterspørgsel matcher hinanden væsentligt bedre end i dag.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Skal jeg forstå den radikale ordfører således, at den manglende stemme plus nogle flere vil være til stede i det øjeblik, det lykkes at skyde nogle flere af hjemmesygeplejeopgaverne over til social- og sundhedsassistenterne?

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Jeg synes, det er et ret teoretisk spørgsmål, for det, jeg taler om, er situationen de næste 2-3-4 år. Så lang tid ved jeg erfaringsmæssigt, at det vil tage at lave en sådan strukturforandring, som efterlyses her.

Hvis man ser på situationen nu og i de kommende år, indtil man får afskaffet arbejdskraftmangelen, er forslaget ikke aktuelt. Men hvis man fremsætter det, når det problem er løst, synes jeg godt, vi kan diskutere det på en helt ny og mere seriøs måde.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Kan indlægget tolkes således, at den dag De Radikale ikke er bundet til Socialdemokratiet, kan vi få opbakning til forslaget?

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Nej, det kan det ikke. Det kan tolkes sådan, at Det Radikale Venstre, som jeg sagde, principielt er for, at man ophæver monopoler, og at man adskiller den, der har ansvaret, fra den, der udfører opgaven. Men vi har også et overordnet økonomisk ansvar, og det er det, jeg prøver at appellere til alle de øvrige partier om også at tage på sig.

Det kan ikke nytte, at vi skaber et lønpres i en sektor, hvor der er en sådan arbejdskraftmangel, som tilfældet er her. Jeg har selv siddet i HS' bestyrelse og ved, at det er en talmæssigt meget stor medarbejderskare, det handler om, så et meget lille lønpres betyder en kæmpeudgift for det offentlige. Vi er nødt til at holde os for øje, at det ikke bare er en lille gruppe på 100 mennesker, der får mere i løn. Det er tusindvis af mennesker, det drejer sig om, og derfor er det ikke bare en bagatelsag.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, så skal jeg sige følgende på Enhedslistens vegne:

Enhedslisten ønsker hjemmesygeplejen som en offentlig opgave, og vi har ikke hørt ét eneste argument for, at sygeplejen eller ældreplejen skulle blive bedre af, at sygeplejerskerne bliver privatansat. Derimod sætter man noget til, nemlig den helhedsvurdering, der kan ligge i den offentlige pleje.